

1.2. Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, στην περίπτωση κατά την οποία η διαδικασία στο κράτος μέλος προελεύσεως δεν ανταποκρίνεται στις δικονομικές απαιτήσεις του άρθρου 17 του ίδιου κανονισμού, προϋποθέτει η θεραπεία αυτής της μη συμμορφώσεως ότι στον οφειλέτη έχουν κοινοποιηθεί δεόντως με την απόφαση ή με συνοδευτικό αυτής έγγραφο όλα τα στοιχεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού; Ειδικότερα, αποκλείεται η χορήγηση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου στην περίπτωση κατά την οποία δεν έχει κοινοποιηθεί στον οφειλέτη η διεύθυνση του οργάνου ενώπιον του οποίου πρέπει να ασκηθεί το ένδικο μέσο, πλην όμως του έχει κοινοποιηθεί το σύνολο των λοιπών στοιχείων του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β';

(¹) ΕΕ 2004, L 143, σ. 15.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 22 Μαΐου 2017 — EUflight.de GmbH κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-292/17)

(2017/C 249/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: EUflight.de GmbH

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Οφείλεται η ματαίωση πτήσεως σε έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 (¹), ακόμη και όταν οι περιστάσεις (εν προκειμένω: «αδέσποτη απεργία» ή «κύμα ασθενειών») αφορούν έμμεσα και μόνον την οικεία πτήση, επειδή οι περιστάσεις αυτές αποτέλεσαν αφορμή για τον αερομεταφορέα να αναδιοργανώσει το συνολικό πρόγραμμα των πτήσεων του και η αναδιοργάνωση αυτή περιλαμβάνει προγραμματισμένη ματαίωση της συγκεκριμένης πτήσεως; Μπορεί ο αερομεταφορέας να απαλλαγεί, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 261/04, και όταν η επίμαχη πτήση θα μπορούσε να διεξαχθεί χωρίς την αναδιοργάνωση, επειδή το πλήρωμα που αντιστοιχούσε στην πτήση αυτή θα ήταν διαθέσιμο, εάν δεν είχε οριστεί για άλλες πτήσεις λόγω της αναδιοργάνωσης;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε την 6^η Ιουνίου 2017 η Ελληνική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) που εκδόθηκε την 30^η Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-112/15, Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-341/17 P)

(2017/C 249/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Γ. Κανελλόπουλος, Α. Βασιλοπούλου, Ε. Λευθεριώτου)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητά να γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ της 30ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-112/15 κατά το μέρος αυτή με το οποίο απορρίπτει την προσφυγή της, να γίνει δεκτή η από 2 Μαρτίου 2015 προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας, να ακυρωθεί η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 2014/950/ΕΕ της 19ης Δεκεμβρίου 2014 κατά το μέρος της με το οποίο αποκλείονται από την χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Ελληνική Δημοκρατία στον τομέα των στρεμματικών ενισχύσεων κατά το έτος αιτήσεων 2008 και αντιστοιχούν σε: α) 10 % του συνολικού ποσού των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν για ενισχύσεις σε βοσκοτόπους, β) 5 % του συνολικού ποσού των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν για τις συμπληρωματικές συνδεδεμένες ενισχύσεις και γ) 5 % του συνολικού ποσού των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στον τομέα της αγροτικής ανάπτυξης και να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της η αναιρεσείουσα προβάλλει 6 λόγους αναίρεσης

A. Ως προς το κεφάλαιο της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που αναφέρεται στον πρώτο λόγο της προσφυγής σχετικά με τη δημοσιονομική διόρθωση 10 % όσον αφορά τις στρεμματικές ενισχύσεις για βοσκοτόπους (σκέψεις 23-106 της αναιρεσιβαλλομένης) προβάλλονται τρεις λόγοι αναίρεσης.

Ο πρώτος λόγος αναίρεσης αντλείται από σφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 796/2004 της Επιτροπής της 21ης Απριλίου 2004 περί του ορισμού του βοσκοτόπου, από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και από ανεπαρκή και πλημμελή αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης.

Ο δεύτερος λόγος αναίρεσης αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, άλλως ανεπαρκή αιτιολογία, κατά την κρίση της αναιρεσιβαλλομένης, με την οποία απορρίπτονται οι αιτιάσεις της Ελληνικής Δημοκρατίας ως προς τη νομιμότητα της αιτιολογίας της αποφάσεως της Επιτροπής.

Περαιτέρω, με τον τρίτο λόγο αναίρεσης προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλομένη έχει εκδοθεί κατά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας σε συνδυασμό με εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και ανεπαρκή αιτιολογία.

B. Ως προς το κεφάλαιο της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που αναφέρεται στο δεύτερο λόγο της προσφυγής σχετικά με τη δημοσιονομική διόρθωση 5 % στο τομέα των συμπληρωματικών συνδεδεμένων στρεμματικών ενισχύσεων (σκέψεις 107-137 της αναιρεσιβαλλομένης), προβάλλονται δύο λόγοι αναίρεσης. Ο πρώτος (4^{ος} λόγος αναίρεσης) αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005 και του άρθρου 11 του κανονισμού 885/2006, εσφαλμένη, άλλως ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης, ενώ με το δεύτερο προβάλλεται ότι η σχετική κρίση της αναιρεσιβαλλομένης εκφέρεται μετ' εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας σε συνδυασμό με εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 296 ΣΛΕΕ καθώς και με ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολογία.

Γ. Τέλος, ως προς το κεφάλαιο της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που αναφέρεται στον τρίτο λόγο της προσφυγής σχετικά με τη δημοσιονομική διόρθωση 5 % στο τομέα της αγροτικής ανάπτυξης (σκέψεις 138-168 της αναιρεσιβαλλομένης) προβάλλεται ότι (6^{ος} λόγος αναίρεσης) η αναιρεσιβαλλομένη κατά το μέρος αυτής με το οποίο απέρριψε μερικώς το αίτημα της Ελληνικής Δημοκρατίας, έκρινε με παντελή έλλειψη αιτιολογίας.